

ni mogla. Vsi po toženem proti razsodbam navedeni ugovori pa so se že v razlogih prvih instanc tako stvarno in temeljito pobili, da se mora njegov poskus, — tem svojim ugovorom po poti izvanredne revizije do uspeha pripomoči, ter pri tem dokazati, da se mu godi jasna krivica, — predrzen, in vender po vsem neopravičen imenovati. Ker dokazano je, da je tožnik k srečkanju, ki se je vršilo dne 7. junija 1873 v Trstu, v toženega kolekturi stavil številke 40, 51 in 65; da je na nje vplačal vlogo v znesku 1 gld. 20 kr., da je prejel vložni listič; da so te številke izsrečkane bile; da je tožniku pripadla terna znašala 5532 gl.; in dokazano tudi, da se je od tožnikove vloge v toženega kolekturi ponezvestil znesek 1 gld. in da je tožnik vsled tega trpel gotove izgube 4765 gld. —

Ker je pa za vsako škodo in za vsako izgubo dobička, ki je pri kakej kolekturi izvirala iz nepravilnega shranjenja, zaračunjenja ali odposlanja igralnih vlog, že iz ozirov na potrební kredit, in na zakonito normirano uredbo loterij, in konečno tudi iz ozirov na poslovanje tacih institutov občinstvu nasproti odgovoren jedino le dotični, poverjeni loterijski kolektant, ki pa ima gledé pravega grešnika pravico do regresa, tako se pač dvomiti ne da, da je toženi v tem slučaju, tožniku povrniti zavezan vso škodo, ki mu je narastla vsled tega, da se je z njegovo vlogo v toženega kolekturi nepostavno ravnalo.

Izvanredna revizija toženega morala se je tedaj zavrniti; toženi sam pa se je moral v smislu §. 24. in 26. zakona od 16. maja 1874, št. 69, drž. zak. obsoditi, da ima tožniku s svojim brezuspešnim revizijskim korakom mu prouzročene stroške povrniti.

Eksekucija na podlagi razsodilnega odloka v postopanju zavoljo motenja mirne posesti.

S pravomočnim razsodilnim odlokom od 12. decembra 1878, št. 3452, se v je tožbi A—jevej zoper B—ja zavoljo motenja v posesti, storjene s tem, da je B. peš-pot čez svojo parcelo, št. 173, a, zorál in s pregradami zapažil, mej drugim tudi spoznalo: B. je dolžan

pregrade odstraniti in peš-pot v prejšnje stanje spraviti in sicer v 14 dneh pod eksekucijo.

Na A—jevo prošnjo de praes, 2. decembra 1880, št. 3870, v katerej samo trdi, da B tega ni storil, zaukazala je sodnija v C. z odlokom od 3. decembra 1880, št. 3860, B—ju, da ima na parceli 173 a stoječe pregrade odpraviti in peš-pot v prejšnje stanje spraviti v 14 dneh, sicer bi vse to napraviti smel A. na stroške B—jeve z najetimi delavci, in sicer na najcenejši način.

Zoper ta odlok vložil je B. rekurz, v katerem navaja, da A. ni dokazal, da se zahtevana odprava še ni zgodila, in trdi, da je vse zahtevano že zdavnej storil, tako, da je neopravičen in nepostaven prvosodnijski odlok.

Nadsodnija graška pa je z odločbo od 9. februarja 1881, št. 2010, rekurz kot neopravičen zavrgla, ker se je z razsodilnim odlokom od 12. decembra 1878, št. 3452, B—ju ukazalo, na parceli št. 173 a stoječe pregrade odpraviti in peš-pot čez njo v prejšnje stanje spraviti. Ukazalo se mu je torej gotovo delo, in zagadelj zadostuje, kakor pri vsakem drugem z razsodbo naloženem izvršenji, da se eksekucija dovoli, če se v prošnji za njo trdi, da se izvršenje še ni zgodilo. Eksekutu pa je dano na voljo, da dokaže prenehanje eksekutivnega prava, kakor terja dvorni dekret od 22. junija 1836. (št. 145 zbirke pravosodnih postav).

B. N . . . k.

Odstop od tožbe končuje pravdo nepogojno: a nasprotniku je dana pravica zahtevati stroške. (§. 46. in 899. o. s. r.)

V sumarnej pravdi Janeza R . . . . proti Francetu Z . . . . . , zastran 163 gld. 80 kr. a. v. s. p. v., se je bil že zapisal (protokoliral) odgovor (Einrede) in sta si stranki prostovoljno izvolili na dalje pismeno postopati. Kar odstopi tožnik R. od te svoje tožbe z namenom, vpotiti novo, in sicer bolje priredjeno tožbo.

C. kr. sodnija v L. obema strankama ta tožnikova odstop objavi z odlokom od 21. svečana 1881, št. 1736.